
**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENÓW ZABUDOWY TECHNICZNO – PRODUKCYJNEJ I TERENÓW
ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ Z USŁUGAMI
PRZY ULICY ŚREMSKIEJ W MOSINIE**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

OPRACOWANIE:
mgr inż. Emilia Stawska

Mosina, lipiec 2017 r.

Spis treści:

1.	Podstawy prawne.....	1
2.	Zawartość i cel opracowania oraz jego powiązania z innymi dokumentami.....	1
3.	Materiały źródłowe.	5
4.	Istniejący stan środowiska.....	5
4.1.	Aktualny stan użytkowania i zagospodarowania terenu.....	5
4.2.	Ocena stanu i funkcjonowania środowiska – warunki fizjograficzne.	5
5.	Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	12
6.	Stan środowiska na obszarze miasta i gminy Mosina oraz terenach sąsiednich.	13
7.	Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.	16
8.	Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko:.....	17
9.	Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.....	23
10.	Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.....	23
11.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz rozwiązania alternatywne.	24
12.	Zgodność celów projektu planu z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.	25
13.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.	30

1. Podstawy prawne.

Prognoza jest dokumentem występującym w procedurze sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) oraz z ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Jest ona elementem systemu ocen oddziaływania na środowisko odnoszących się do dokumentów planistycznych przetransponowanym do prawa polskiego w ramach jego dostosowywania do przepisów unijnych.

Niniejsza prognoza została opracowana zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Uwzględniono w niej również wytyczne dotyczące zakresu i stopnia szczegółowości wymaganych informacji przedstawionych w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o znaku WOO-III.411.124.2016.PW.1 z dnia 18.04.2016 r.

- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o znaku NS-52/3-96(1)/16 z dnia 04.04.2016 r.

Przy opracowywaniu prognozy zastosowano metodę prognozowania jakościowego. Polega ono na wykorzystaniu wiedzy na temat prognozowanych zjawisk i procesów. W przypadku niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko wykorzystano wiedzę na temat funkcjonowania środowiska oraz jego stanu w obrębie granic opracowania dokumentu, a także wpływu ustaleń planu na komponenty środowiska.

2. Zawartość i cel opracowania oraz jego powiązania z innymi dokumentami.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu **miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie** wywołanego uchwałą Nr XVIII/122/15 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia

24 września 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie. Celem przystąpienia do opracowania jest uwzględnienie wniosków oraz rozstrzygnięcia sądu administracyjnego dot. obowiązującego miejscowego planu.

Na przedmiotowym terenie obowiązuje „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie” uchwalony uchwałą Nr L/342/13 Rady Miejskiej Mosiny z dnia 30 października 2013 r.

Zawartość projektu planu to:

- uchwała zawierająca, zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, następujące treści:
 - 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
 - 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
 - 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;
 - 4) zasady kształtowania krajobrazu;
 - 5) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej;
 - 6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu;
 - 7) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
 - 8) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
 - 9) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
 - 10) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4.
- rysunek planu w skali 1:1000,
- rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu,

- rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

Opracowywany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przeznacza teren pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z towarzyszącymi usługami, zabudowę usługową, obiekty produkcyjne, składy i magazyny oraz rezerwuje teren pod zieleni urządzonej, zieleni izolacyjnej, infrastrukturę techniczną oraz komunikację kolejową. Ponadto, zakłada realizację dróg publicznych: głównej, zbiorczej, lokalnych, dojazdowych oraz dróg wewnętrznych. Na rysunku planu wprowadzono następujące oznaczenia symbolizujące przeznaczenie terenów:

- 1) MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącymi usługami;
- 2) U – tereny zabudowy usługowej;
- 3) 1P/U, 2P/U, 3P/U, 4P/U, 5P/U, 6P/U, 7P/U – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;
- 4) ZP – tereny zieleni urządzonej;
- 5) ZI – tereny zieleni izolacyjnej;
- 6) 1IT, 2IT, 3IT – tereny infrastruktury technicznej;
- 7) KDG – tereny dróg publicznych – głównych;
- 8) KDZ – tereny dróg publicznych – zbiorczych;
- 9) 1KDL, 2KDL – tereny dróg publicznych – lokalnych;
- 10) KDD – tereny dróg publicznych – dojazdowych;
- 11) 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW – tereny dróg wewnętrznych;
- 12) KK – tereny komunikacji kolejowej.

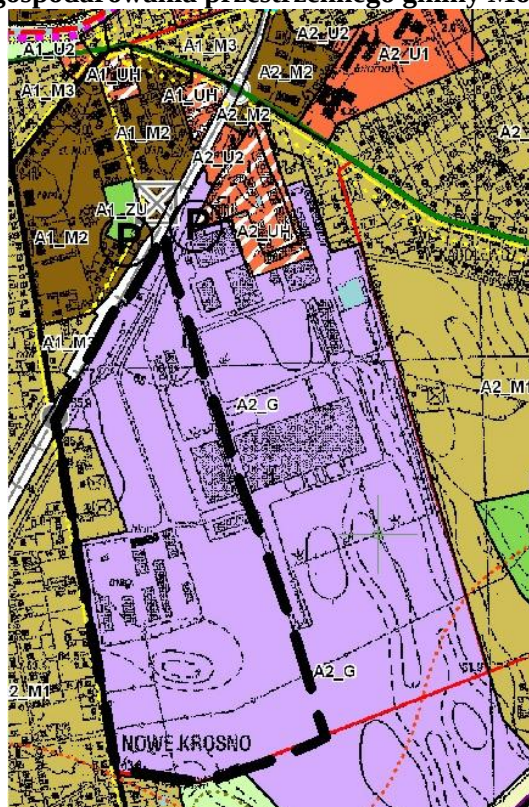
Ustaleniami planu na rysunku planu są:

1. granica obszaru objętego planem;
2. linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
3. nieprzekraczalne linie zabudowy;
4. przeznaczenie terenu oznaczone symbolami MN/U, U, P/U, ZP, ZI, IT, KDG, KDZ, KDL, KDD, KDW, KK;
5. wymiary charakterystycznych odległości;
6. teren ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
7. pasy zieleni izolacyjnej.

Elementami informacyjnymi na rysunku planu są:

- linie rozgraniczające teren inwestycji – lokalizacja linii kolejowej o znaczeniu państwowym ustalonej decyzją nr 9/2011 Wojewody Wielkopolskiego;
- granice terenów zamkniętych kolejowych;
- istniejący układ komunikacyjny poza granicami opracowania planu;
- linia elektroenergetyczna wraz z zasięgiem pasa ochronnego,
- istniejące szpalery drzew do zachowania i uzupełnienia,
- proponowany kierunek przebiegu ciągu pieszo – rowerowego,
- granica obszaru rewitalizacji gminy Mosina.

Ryc. 1 Położenie obszaru opracowania planu na tle ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina

Źródło: projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina. Zgodnie z art. 14 ust. 5 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania nie powinien naruszać ustaleń studium. W studium gminy Mosina przedmiotowy teren opisany jest jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy produkcyjnej, skoncentrowanej

działalności gospodarczej, tereny zabudowy usługowej. Projektowane przeznaczenie nie narusza więc ustaleń studium.

3. Materiały źródłowe.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały:

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina,
- prognozy oddziaływania na środowisko sporządzone na potrzeby innych opracowań planistycznych w gminie Mosina,
- dane Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska zamieszczone na stronie internetowej,
- Program ochrony środowiska województwa wielkopolskiego na lata 2016 – 2020,
- mapa sozologiczna Polski 1:50 000, arkusz N-33-142-B Mosina wraz z komentarzem,
- mapa hydrograficzna Polski 1:50 000, arkusz N-33-142-B Mosina wraz z komentarzem,

4. Istniejący stan środowiska.

4.1. Aktualny stan użytkowania i zagospodarowania terenu.

Dokumentowany obszar cechuje się częściowym zainwestowaniem. Jego formami są: zabudowa mieszkaniowo – usługowa wzdłuż ulicy Śremskiej oraz obiekty usługowe, produkcyjne, magazynowe i składowe, w tym zabudowania firmy logistyczno – transportowa Anton Rohr. Po północnej stronie ulicy Lema znajduje się skład materiałów budowlanych, natomiast po południowej stronie znajdują się zabudowania firmy Impakt S.A – sprzedawcy akcesoriów i podzespołów komputerowych, sprzętu sieciowego i elektroniki użytkowej. Wzdłuż wschodniej granicy przebiega fragment bocznic kolejowej. Od północy obszar graniczy z terenami kolejowymi, przez które przebiega linia kolejowa Poznań – Wrocław. Południowo - zachodnia część jest obecnie wykorzystywana na cele rolnicze.

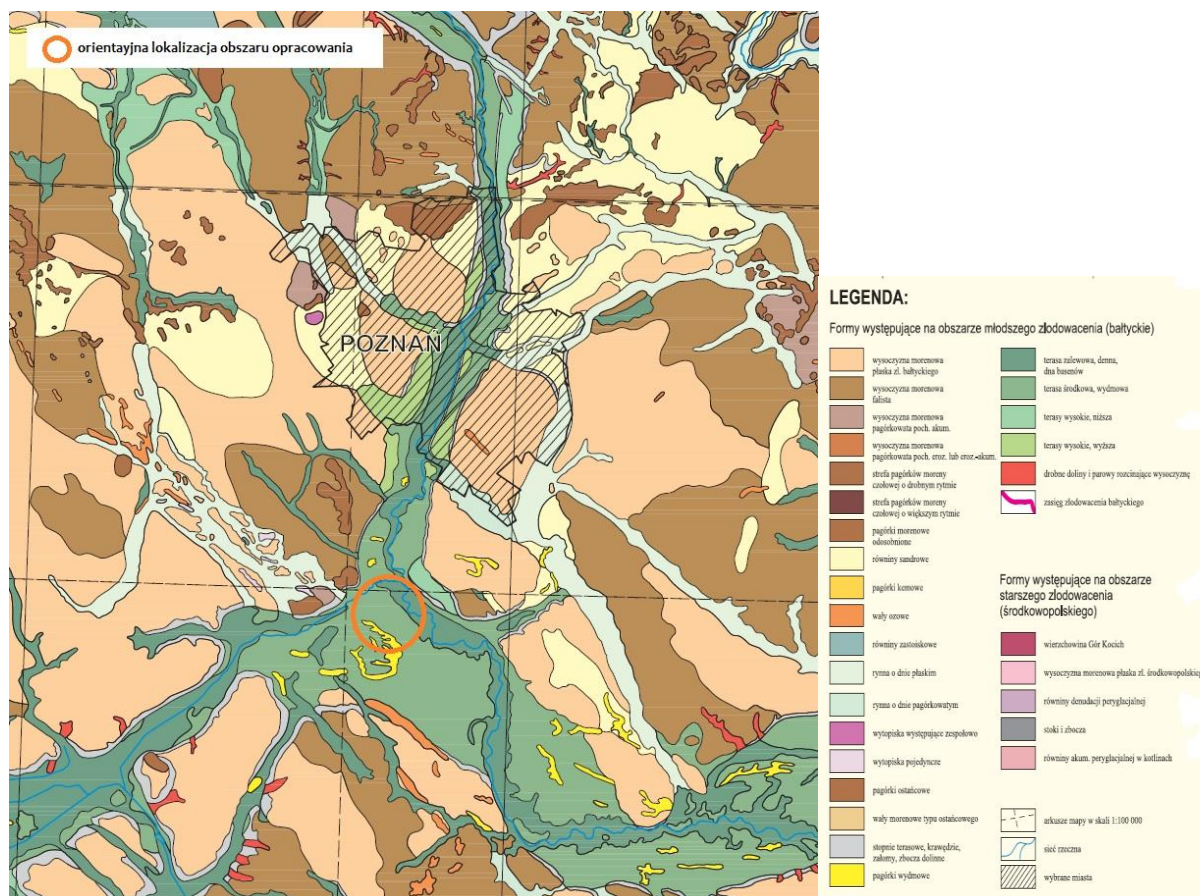
4.2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska – warunki fizjograficzne.

Rzeźba terenu i budowa geologiczna.

Mosina wraz z przedmiotowym obszarem jest położona, według klasyfikacji J. Kondrackiego (1998), w makroregionie - Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionie - Pojezierze Poznańskie oraz w mikroregionie Poznański Przełom Warty.

Mikroregion Poznański Przełom Warty ciągnie się doliną Warty od Mosiny do Obornik i łączy Pradolinę Warciańsko-Odrzańską z Pradoliną Toruńsko - Eberswaldzką. Ponad dno doliny Warty wznosi się piaszczysty taras z wydrami i tarasy wyższe. Powyżej i poniżej Poznania dolina jest zalesiona, miejscami wcinają się kliny łąk wchodzące w zabudowę przedmieść Poznania.

Ryc. 2 Geomorfologia obszaru opracowania planu.

Źródło: Numeryczna mapa geomorfologiczna wykonana na podstawie Mapy geomorfologicznej Niziny Wielkopolsko – Kujawskiej pod red. B. Krygowskiego, UAM Instytut Geoekologii i Geoinformacji, Poznań 2007 r.

Pod względem głębszej budowy geologicznej obszar Mosiny położony jest w północnej części monokliny przedsudeckiej w obrębie tzw. jednostki Poznania, która obejmuje serie skalne od permu po kredę. Utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligocenu (o miąższości nie przekraczającej 20m), miocenu (o miąższości sięgającej 120m) i pliocenu, podczas którego osadzanie się materiału w jeziorze plioceńskim doprowadziło do powstania łąk poznańskich o maksymalnej miąższości 120m. Poza łąkami, utwory plioceńskie reprezentowane są przez piaski. Utwory czwartorzędowe reprezentowane są przez osady

plejstocénskie i holocénskie. Serie utworów plejstocénskich tworzą pokłady glin zwałowych. Utwory czwartorzędu ujawniają się jako piaski w terasach rzecznych. Najmłodsze osady – holocénskie – reprezentowane są przez piaski i mułki rzeczne, torfy i piaski wydymowe.

Równinę Poznańską, na terenie gminy, stanowi w północnej części wysoczyzna morenowa płaska, wyniesiona na wysokość około 80 m n.p.m., w części południowo-zachodniej jest to wysoczyzna dennomorenowa, falista wyniesiona na rzędną około 90 m n.p.m.

Teren opracowania planu cechuje się mało zróżnicowaną rzeźbą terenu. Wysokości bezwzględne wynoszą ok. 63-65 m n.p.m.

Klimat.

Na klimat Pojezierza Poznańskiego, na terenie którego znajduje się Mosina, wpływ mają wzajemne oddziaływania powietrza morskiego i kontynentalnego. Bardzo rzadko napływa powietrze arktyczne, natomiast zdarza się, że pojawia się powietrze zwrotnikowe.

Według regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego obszar gminy Mosina leży na terenie dzielnicy środkowej, która charakteryzuje się najniższymi w Polsce opadami atmosferycznymi. Średnioroczna suma opadów w tej dzielnicy wynosi mniej niż 550mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi 200-220 dni. Liczba dni mroźnych wynosi 30-50, a dni z przymrozkami – od 110 do 118. Pokrywa śnieżna zalega średnio przez 38-60 dni. Dominującym kierunkiem wiatru jest kierunek zachodni.

Wody powierzchniowe i podziemne.

Obszar gminy Mosina przynależy do zlewni rzeki Warty, która przepływa przez gminę z południowego-wschodu na północny-zachód. Wschodni kraniec gminy odwadnia ciek wodny – Kopla. Ponadto, przez teren gminy przepływają – oprócz Kopli – inne dopływy Warty: Kanał Mosiński, Wirynka, Głuszynka z Kamionką, Kanał Szymanowo – Grzybno, Obrzynka i Samica. Na terenie gminy znajdują się także zbiorniki wodne – Jezioro Dymaczewskie, Budzyńskie, Kociołek oraz Baranówko.

Na terenie opracowania zlokalizowany jest zbiornik przeciwpożarowy, który może być również wykorzystywany jako element systemu kanalizacji deszczowej.

Na podstawie komentarza do mapy hydrograficznej w skali 1:50 000, omawiany teren znajduje się w granicach regionu wielkopolskiego. Hydroizobaty na terenie Mosiny

przebiegają w nawiązaniu do ukształtowania terenu. Głębokość do zwierciadła wody od powierzchni terenu w granicach opracowania planu wynosi ok. 5m. Ponadto, znajduje się on na obszarze bezodpływowym chłonnym.

Ryc. 3 Fragment mapy hydrograficznej Polski przedstawiający obszar opracowania planu.

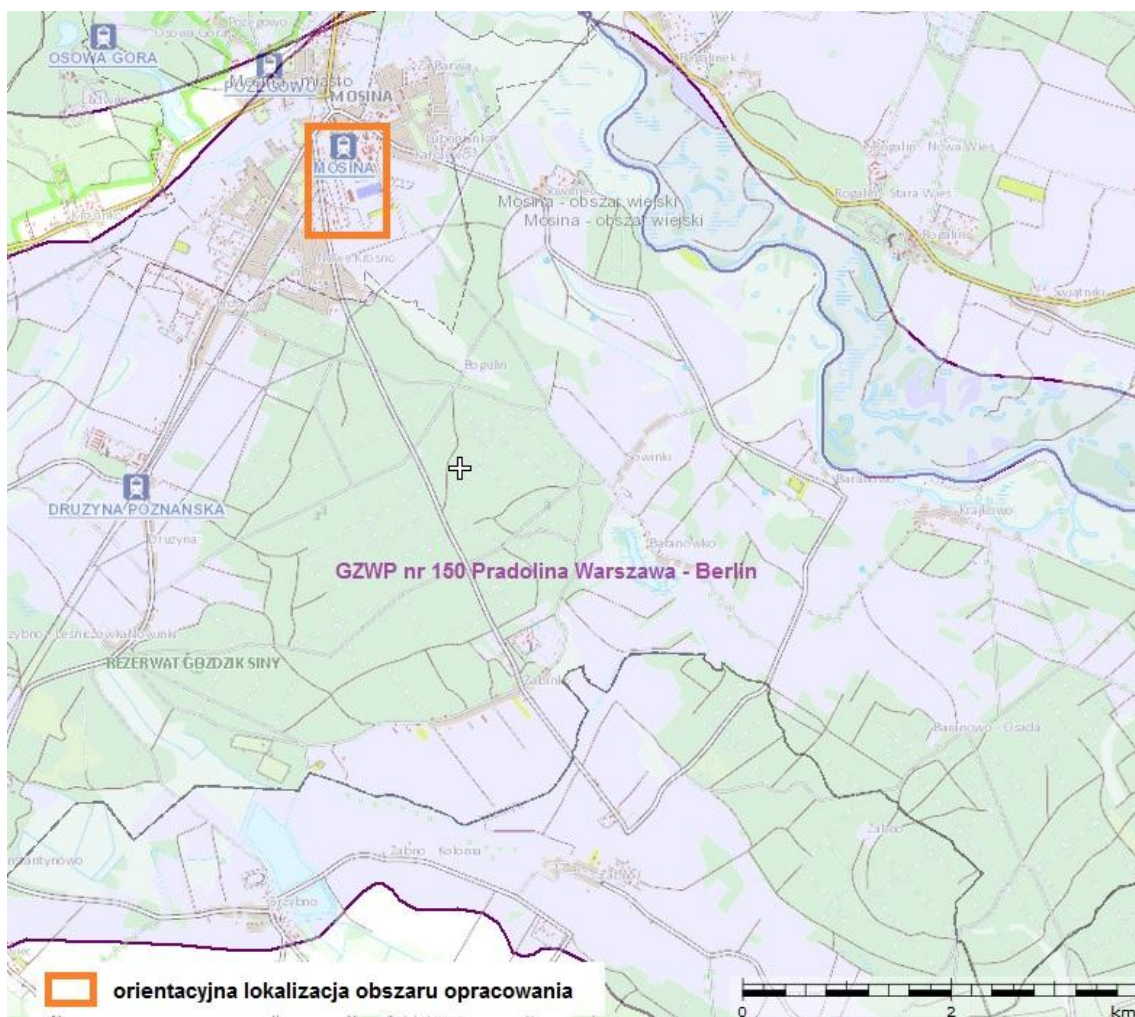

Źródło: www.geoportal.gov.pl

W granicach opracowania występują głównie grunty o zróżnicowanej przepuszczalności – czyli tereny już przekształcone, grunty o średniej przepuszczalności oraz w niewielkim fragmencie grunty o słabej przepuszczalności. Konsekwencją występowania takich gruntów jest szczególna podatność gruntów na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych.

Obszar opracowania położony jest w Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 Pradolina Warszawa – Berlin. Objęty on jest również strefą ochronną dla ujęcia wody Mosina-Krajkowo w zakresie terenu ochrony pośredniej ustanowionej rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r. (obszar opracowania planu w całości położony jest w granicach terenu ochrony pośredniej ujęcia wody, w związku z tym na rysunku planu nie zaznaczono jej granicy, gdyż nie przebiega ona przez teren planu).

Ryc. 4 Lokalizacja obszaru opracowania planu względem zasięgów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Źródło: www.epsh.pgi.gov.pl

Zasoby kopalin.

Stosunki geologiczne gminy mają swoje odbicie w bazie surowcowej. Na terenie gminy Mosina znajdują się następujące złoża:

- Bolesławiec GZ: złoża kruszyw naturalnych i materiałów pokrewnych;
- Borkowice: złoża kruszyw naturalnych i materiałów pokrewnych;
- Borkowice I: złoża piasków budowlanych;
- Daszewice: złoża kruszyw naturalnych i materiałów pokrewnych;
- Daszewice I: złoża kruszyw naturalnych;
- Daszewice II: złoża piasków budowlanych;
- Daszewice III: złoża piasków budowlanych;

- Daszewice IV: złoża piasków budowlanych;
- Dymaczewo: złoża glin ceramiki budowlanej i pokrewnych;
- Dymaczewo BW: złoża piasków budowlanych.

Na przedmiotowym terenie nie znajdują się żadne zasoby kopalin.

Gleby.

Grunty orne w gminie Mosina zajmują 37,8% jej powierzchni. Występują tutaj gleby płowe, rdzawe, czarne ziemie, gleby murszowate i mady rzeczne. Ogólnie odznaczają się one małą przydatnością rolniczą, co ma swoje odzwierciedlenie w kompleksach rolniczej przydatności:

- kompleks pszenney dobry: 0,1%;
- kompleks pszenney wadliwy: 0,1%;
- kompleks żytni bardzo dobry: 5,6%;
- kompleks żytni dobry: 21,6%;
- kompleks żytni słaby: 33,7%;
- kompleks żytni bardzo słaby: 27%;
- kompleks zbożowo-pastewny mocny: 1,4%;
- kompleks zbożowo-pastewny słaby: 10,5%.

Wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej dla gminy, w porównaniu do całego województwa, jest bardzo niski – wynosi 50. Wśród gruntów ornych przeważają gleby klas V i VI. Takie klasy gleb, poza terenami mieszkaniowymi i przemysłowymi, występują również na przedmiotowym obszarze. Gleby klas I-III na terenie gminy Mosiny nie występują, natomiast gleby klasy IVa i IVb występują głównie na wysoczyźnie i zajmują ok. 30% gruntów ornych.

Rodzaje gleb, jakie wykształciły się na terenie gminy Mosina, są determinowane przez rodzaj skał, na których powstały. Na terenie gminy można wyróżnić:

- gleby płowe na skałach kwaśnych i zasadowych oraz utworach ilowych;
- gleby rdzawe na różnego rodzaju piaskach;
- czarne ziemie na utworach skalnych zasobnych w materię organiczną oraz węglan wapnia, w warunkach dużej wilgotności;

- gleby murszowa te, które powstają na skutek zmurszenia utworów organicznych w warunkach ograniczonej dostępności tlenu;
- mady rzeczne powstające w wyniku nagromadzenia się materiałów naniesionych przez wody rzeczne.

Szata roślinna i świat zwierzęcy.

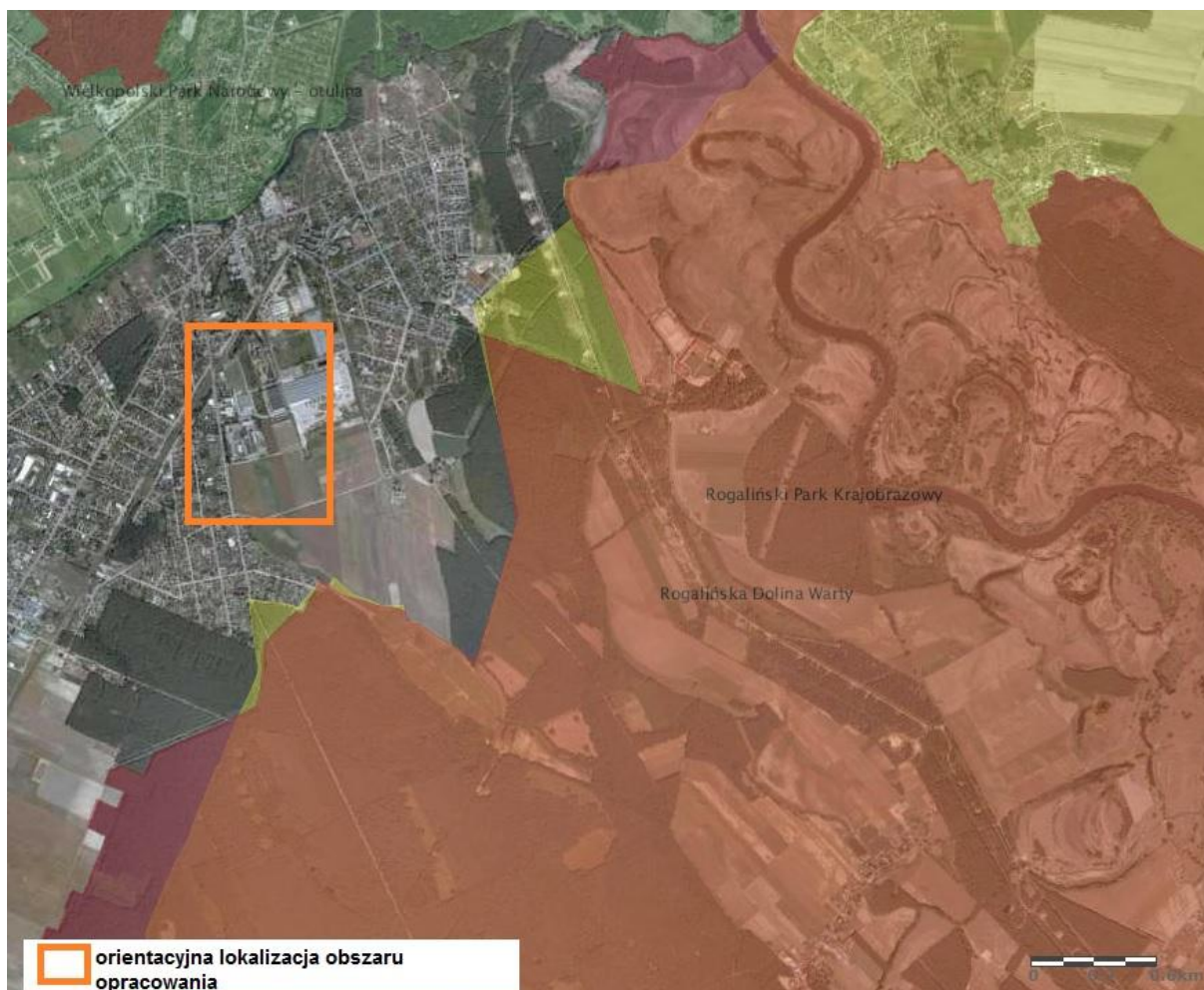
Według podziału geobotanicznego Polski W. Szafera (1972) gmina Mosina leży w obrębie Poddziału *Pas Wielkich Dolin*, w *Krainie Wielkopolsko – Kujawskiej* oraz w *Okręgu Poznańsko – Gnieźnieńskim*. *Kraina Wielkopolsko – Kujawska* leży w swej zachodniej części w zasięgu poziomym buka i stopniowo ku wschodowi traci swe atlantyckie składniki florystyczne. W częściach o najniższych opadach rozwija się roślinność kserotermiczna. Dominującymi drzewami leśnymi są: sosny, dęby, lipy, wiązy, klony. Panującymi zespołami leśnymi na wysoczyznach są: bór sosnowy, bór mieszany, grądy, a na siedliskach ciepłych – świetliste dąbrowy, w dolinach rzecznych olszyny oraz lasy i zarośla zalewiskowe. W okręgu Poznańsko – Gnieźnieńskim występują znaczne kontrasty klimatyczne i glebowe zaostrome przez proces wylesienia znacznych obszarów przez człowieka oraz obniżenie poziomu wód gruntowych z powodu nieopatrnych zabiegów melioracyjnych.

Przedmiotowy teren znajduje się w odległości ok. 1,25 km od granic Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz w odległości ok. 400 m od granic Rogalińskiego Parku Krajobrazowego oraz obszarów Natura 2000 – Ostoi Rogalińskiej (PLB300017) i Rogalińskiej Doliny Warty (PLH300012).

W obszarze opracowania planu fauna i flora jest bardzo uboga ze względu na istniejące częściowe zagospodarowanie terenu. Południowa część obszaru stanowi aktualnie pola uprawne, w związku z tym roślinność i zwierzęta występujące tam są związane z gospodarką rolną. Tereny obecnie zainwestowane charakteryzują się znikomym występowaniem roślin i zwierząt, występuje tam głównie roślinność trawiasta oraz pojedyncze drzewa lub krzewy. Ponadto, wzdłuż ulicy Śremskiej występuje szpaler drzew.

W granicach obszaru opracowania nie występują chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Ryc. 5 Lokalizacja obszaru opracowania względem form ochrony przyrody.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoserwis.gdos.gov.pl

5. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zmiany, jakie mogą zajść w środowisku dotyczyć mogą jakości środowiska gruntowo – wodnego chronionego w granicach strefy ochrony pośredniej dla ujęcia Mosina – Krajkowo. Przywołanie przepisów rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu gwarantuje zaistnienie wśród właścicieli oraz potencjalnych inwestorów świadomości dotyczącej istnienia tejże strefy i obowiązujących w niej zakazów.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zmiany jakie mogą zajść w środowisku dotyczyć mogą również dotyczyć dalszego pozostawienia w rolniczym

użytkowaniu południowej części analizowanego obszaru. Rolnicze użytkowanie, prowadzone niewłaściwie lub zbyt intensywnie, może doprowadzić do:

- degradacji gleby na skutek mechanizacji i chemizacji rolnictwa (ugniatanie, niszczenie struktury, obniżanie żyzności, wzrost zawartości soli i kwasów, erozja), nawadniania (zasolenie gleby, jej osiadanie);
- degradacji wód (zanieczyszczenie bakteriami, odpadami z upraw);
- zanieczyszczenie powietrza (rozprzestrzenianie rozpryskiwanych substancji i przenoszenie ich z wiatrem).

6. Stan środowiska na obszarze miasta i gminy Mosina oraz terenach sąsiednich.

- Stan wód powierzchniowych i podziemnych:

Przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Program monitoringu wód na terenie województwa wielkopolskiego realizowany jest w ramach:

- monitoringu diagnostycznego z częstotliwością raz na 6 lat – pełny zakres badań,
- monitoringu operacyjnego z częstotliwością raz na 3 lata lub corocznie (wyłącznie w zakresie substancji szkodliwych dla środowiska wodnego, dla których odnotowano przekroczenia norm w latach wcześniejszych) – ograniczony zakres badań,
- monitoringu obszarów chronionych z częstotliwością raz na 3 lata lub corocznie (wyłącznie dla wód przeznaczonych do spożycia) – ograniczony zakres badań.

Przedmiotowy obszar znajduje się w granicach JCW o nazwie „Warta od Pyszacej do Kopli”. Wody JCW „Warta od Pyszacej do Kopli” również były badane w 2015 r. Punkt pomiarowy zlokalizowany był w miejscowości Wiórek (gmina Mosina). W punkcie tym, na podstawie badań potencjału ekologicznego, klasa elementów biologicznych oceniona określona została jako IV, klasa elementów fizykochemicznych – II, klasa elementów hydromorfologicznych – II, stan chemiczny – dobry.¹

Wyniki badań, klasyfikacja wskaźników i oceny za rok 2016 dotyczące Warty (punkt pomiarowy we Wiórku w ramach JCW „Warta od Pyszacej do Kopli”) wskazały stan dobry

¹ Na podstawie: „Ocena stanu jednolitych części wód za rok 2015 z uwzględnieniem oceny spełnienia wymagań dla obszarów chronionych”, WIOŚ Poznań 2016 r.

wód pod względem elementów chemicznych oraz potencjał poniżej dobrego pod względem klasy elementów fizykochemicznych.²

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” JCWP znajdujące się na terenie opracowania są zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, jej stan oceniono jako zły i nadano status silnie zmienionych części wód.³

Gmina Mosina położona jest w granicach JCWPd nr 60 – zgodnie z podziałem obowiązującym od 01.01.2016 r. W 2016 r. wody tej JCWPd nie były badane przez Państwowy Instytut Geologiczny na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Według podziału na JCWPd obowiązującego do końca 2015 r., teren opracowania znajdował się w granicach JCWPd nr 73. Wody tej JCWPd na terenie Mosiny badane były w 2015 r. Punkt pomiarowy zlokalizowany był w miejscowości Pecna. Wyniki badań w tym punkcie pomiarowym wskazały IV klasę jakości wody.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” JCWPd nr 60 jest niezagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.⁴

- Stan klimatu akustycznego:

Przez teren gminy Mosina przebiegają dwie drogi wojewódzkie – nr 430 i 431. Według opracowania pt. „Program ochrony środowiska przed hałasem dla dróg wojewódzkich o natężeniu ponad 3 000 000 pojazdów na rok znajdujących się na terenie województwa wielkopolskiego na lata 2014 – 2023 (projekt)” zakres przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu wg mapy akustycznej w Mosinie na DW nr 430 zawierał się w przedziale 0 – 10 dB (dla budynków mieszkalnych 0-5 i 5-10 dB). Taki sam zakres przekroczeń odnotowano na odcinku DW nr 431 w mieście Mosina.

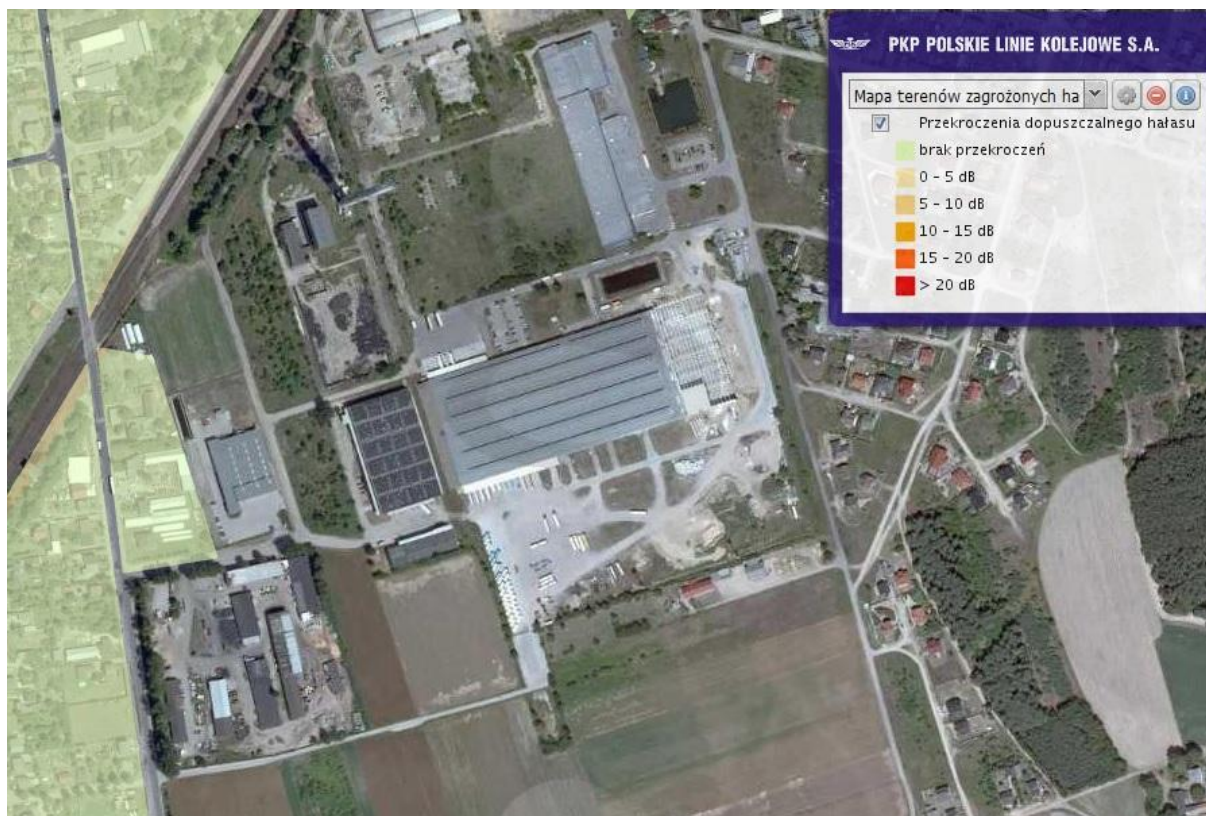
Zgodnie z mapami akustycznymi sporządzonymi przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. na terenach położonych w granicach opracowania planu, a objętych ochroną akustyczną, nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

² Na podstawie: „Klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2016”, WIOŚ Poznań 2017 r.

³ zatwierdzony przez Radę Ministrów i opublikowany w dniu 6 grudnia 2016 r. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967).

⁴ J.w.

Ryc. 6 Tereny zagrożone hałasem kolejowym dla LDWN

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoserwis.gdos.gov.pl

- Stan powietrza atmosferycznego:

W 2017 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu opracował ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim dotyczącą roku 2016. Pod kątem ochrony zdrowia ludzi oceniono zanieczyszczenie powietrza następującymi związkami:

- dwutlenek azotu,	- kadm,
- dwutlenek siarki,	- benzo(a)piren B(a)P,
- benzen,	- pył PM10,
- ołów,	- pył PM2,5,
- arsen,	- ozon,
- nikiel,	
- tlenek węgla.	

Natomiast pod kątem ochrony roślin oceniono zanieczyszczenie następującymi związkami:

- tlenek azotu,
- dwutlenek siarki,
- ozon.

Pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską, do której należy Mosina, zaliczono do klasy A⁵ ze względu na brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów badanych substancji oraz docelowych poziomów badanych substancji.

Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską zaliczono do klasy A ze względu na brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz docelowych poziomów kadmu, arsenu oraz niklu. Natomiast ze względu na przekroczenia dopuszczalnych poziomów pyłu PM_{2,5}, PM₁₀ i ozonu oraz docelowych poziomów bezno(a)pirenu – do klasy C.

- Stan powierzchni ziemi i gleby:

Monitoring chemizmu gleb ornych prowadzony jest przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w cyklach pięcioletnich. Dostępne aktualnie wyniki badań pochodzą z 2010 r. (ostatnio wykonywane w 2015 r. dostępne będą w 2018 r.). Na terenie powiatu poznańskiego wytypowany został tylko jeden punkt pomiarowy – w miejscowości Robakowo w gminie Kórnik.

Gleba badana w miejscowości Robakowo to gleba średniej jakości (klasa bonitacyjna IVa), o przydatności rolniczej określonej przez kompleks 5 (żytni dobry). Analiza próbek gleby wykazała odczyn pH 5,85 (gleba lekko kwaśna). W analizowanej glebie nie stwierdzono nadmiernego zasolenia oraz zanieczyszczenia siarką. Zawartość siarki przyswajalnej według IUNG oceniono jako niską (stopień I). Radioaktywność gleby pozostawała na poziomie typowym dla gleb rolniczych nieskażonych. Analizy oznaczonych metali śladowych (cynku, miedzi, niklu, kadmu, ołowiu) wykazały ich naturalną zawartość, czyli stopień 0 zanieczyszczenia gleby. Nie stwierdzono także zanieczyszczenia gleby wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi.

7. Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

⁵ Klasa A – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,

Klasa B – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziom dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji,

Klasa C – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziom dopuszczalny lub poziom docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziom dopuszczalny lub poziom docelowy.

Z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu problemem ochrony środowiska jest sąsiedztwo ujęcia wody Mosina-Krajkowo i położenie przedmiotowego terenu w strefie ochronnej pośredniej tego ujęcia. Z faktem tym wiąże się szereg ograniczeń w użytkowaniu terenu. Podobni jak położenie w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Problemem jest również hałas komunikacyjny, który stanowi uciążliwość dla zabudowy mieszkaniowej znajdującej się w granicach planu. Generuje go ruch samochodowy na drodze powiatowej – ulicy Śremskiej, która docelowo ma być drogą klasy głównej. Hałas generuje także ruch kolejowy odbywający się w sąsiedztwie.

8. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko:

W zakresie ochrony obszaru NATURA 2000 oraz innych form chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody:

W granicach opracowania planu nie występują obszary NATURA 2000, więc realizacja ustaleń planu nie będzie oddziaływać na cele i przedmiot ich ochrony oraz ich integralność. Położonymi najbliższymi przedmiotowego terenu są: w odległości ok. 1,25 km Wielkopolski Park Narodowy oraz w odległości ok. 400 m Rogaliński Park Krajobrazowy oraz obszary Natura 2000 – Ostoja Rogalińska (PLB300017) i Rogalińska Dolina Warty (PLH300012).

W zakresie ochrony bioróżnorodności, fauny i flory:

Różnorodność biologiczna to zróżnicowanie żywych organizmów występujących w ekosystemach, w obrębie gatunku i między gatunkami oraz zróżnicowanie ekosystemów.

Wprowadzenie odmiennego od dotychczasowego, czyli rolniczego, użytkowania terenu w południowej części przedmiotowego obszaru spowoduje zmiany w jego zasiedleniu przez rośliny i zwierzęta. Choć obecnie roślinność występująca tam jest sezonowa, a bytująca fauna jest ściśle z nią związana i nie wykazuje wysokiej wartości, to zostaną one wyparte przez zabudowę. Na pozostałym terenie, który jest już zagospodarowany i w dużym stopniu pozbawiony powierzchni biologicznie czynnej, bioróżnorodność jest znikoma. Może ona zostać zachowana w ramach projektowanych terenów zieleni urządzonej i izolacyjnej. Ponadto, plan ustala obowiązek zachowania i uzupełnienia istniejących szpalerów drzew wzdłuż północnej i zachodniej granicy terenu 5P/U.

Aktualne tendencje w zakresie zmian bioróżnorodności obejmują m.in.:

- likwidację powierzchni naturalnej i półnaturalnej przyrody, zaburzenia funkcjonowania ekosystemów (w tym ich łączności) wynikającą z postępującej urbanizacji i zagospodarowania;
- zmianę cech naturalnych siedlisk/ekosystemów oraz zmianę walorów przyrodniczych wynikającą z procesów eutrofizacji, odwadniania, zakwaszania gleb, skażenia toksycznymi związkami;
- likwidację i fragmentację siedlisk/ekosystemów, jak i uproszczenie, ujednolicenie i zniszczenie mozaiki siedlisk wynikające ze zmiany sposobów użytkowania ziemi, w tym ograniczenia lub zaniechania tradycyjnych metod produkcji rolnej;
- ograniczenie liczebności populacji gatunków postrzeganych przez człowieka jako konfliktowych (bóbr, wydra, kormoran);
- ograniczenie liczebności populacji wybranych gatunków dziko żyjących wynikającą z ich nadmiernej eksploatacji (grzyby, zioła, ślimaki, niektóre gatunki łowne);
- wypieranie rodzimych gatunków w wyniku postępującej synantropizacji fauny i flory⁶.

Realizacja ustaleń planu może dotyczyć zmian bioróżnorodności w zakresie likwidacji naturalnej i półnaturalnej przyrody, która wynika z postępującej urbanizacji. W analizowanym przypadku polegać to będzie na zlikwidowaniu istniejących pól uprawnych. Można ocenić, iż będzie to pożądana zmiana, gdyż uprawa roli w mieście, zwłaszcza w sąsiedztwie przemysłu, może być nieefektywna, gdyż narażona jest na miejskie zanieczyszczenia.

Skutki dla powierzchni ziemi, gleby:

W związku z planowaną zmianą sposobu zagospodarowania terenu, na jego części nastąpią zmiany dotyczące powierzchni ziemi polegające na naruszeniu jej wierzchniej warstwy. Wiązać się to będzie z posadowieniem nowej zabudowy.

Ochronę przed skażeniem gleby zapewniają odpowiednie zapisy planu dotyczące gospodarki odpadami. Gwarantują one gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz dalsze ich zagospodarowanie zgodnie z obowiązującymi w gminie przepisami.

⁶ Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2003 r.

Skutki dla powietrza atmosferycznego:

Ustalenia planu nakładają na przyszłych użytkowników przestrzeni obowiązek zachowania standardów jakości środowiska. Oznacza to, że negatywne oddziaływania na komponenty środowiska nie mogą przekraczać dopuszczalnych poziomów.

W celu zminimalizowania uciążliwości spowodowanej emisją niską dokument ustala stosowanie do celów grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi. Wskazane jest stosowanie ogrzewania gazowego bądź systemów wykorzystujących źródła czystej energii. Dla ograniczenia zanieczyszczenia powietrza spalinami samochodowymi należy zastosować pasy zieleni izolacyjnej wzdłuż dróg charakteryzujących się dużym natężeniem ruchu, które pozwolą na „przechwycenie” części zanieczyszczeń.

Jako zadanie mające na celu zapewnienie odpowiedniej jakości powietrza na terenie gminy Mosina, w „Programie ochrony środowiska dla gminy Mosina na lata 2015 – 2018” wskazano uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania w nośniki ciepła, które nie powodują nadmiernej emisji zanieczyszczeń.

W związku z powyższym, realizacja w/w działań powinna zapewnić zachowanie odpowiednich standardów jakości powietrza atmosferycznego.

W zakresie oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne:

Dla ochrony zasobów wód podziemnych przy realizacji ustaleń planu należy uwzględnić położenie w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150. W tym celu należy stosować rozwiązania techniczne i technologiczne uwzględniające wymogi ochrony wód podziemnych.

Ustalenia dotyczące gospodarki wodno – ściekowej, a także brak ingerencji projektowanego przeznaczenia terenu w wody powierzchniowe, nie spowoduje negatywnego oddziaływania na jednolite części wód. Zapewni to również utrzymanie dobrego stanu wód, tj. założonego celu środowiskowego.

Z szeregiem ograniczeń gwarantujących zachowanie odpowiedniej jakości wód podziemnych wiąże się także położenie w strefie ochronnej ujęcia wody Mosina – Krajkowo w zakresie ochrony pośredniej. Zostały one ustalone w rozporządzeniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia

Poznańskiego Systemu Wodociągowego (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z dnia 13 sierpnia 2012r. poz. 3556). Konsekwencją obowiązywania strefy ochronnej ujęcia wody jest m.in. zakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych do gruntu.

W zakresie oddziaływania na klimat akustyczny i ludzi:

Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącymi usługami, zgodnie z przepisami dotyczącymi dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, należy do terenów chronionych akustycznie. Tereny te jednocześnie zlokalizowane są w pobliżu terenów kolejowych. Na wielkość hałasu kolejowego wpływają m.in. stan torowiska, prędkość poruszania się pociągów, ich długość, lokalizacja torowiska względem istniejącego terenu. Ruch pociągu jest przyczyną drgań zarówno szyny, jak i całego toru oraz wagonów, w tym w szczególności powierzchni bocznych kół. Drgania te są źródłem hałasu, który nosi nazwę hałasu toczenia. Przy ruchu pociągów z prędkością mniejszą niż 250km/h ten rodzaj hałasu jest dominujący. Kolejnym rodzajem hałasu generowanego poprzez poruszające się pociągi jest hałas powstający wskutek ruszania i zatrzymywania się pociągów. Ma on jednak mniejszy wpływ na klimat akustyczny w sąsiedztwie linii kolejowych. Linia kolejowa sąsiadująca z terenem opracowania ma zostać przystosowana do prędkości maks. 160km/h, w związku z tym może pojawić się wspomniany hałas toczenia, w odróżnieniu od hałasu aerodynamicznego (który pojawia się przy prędkościach ponad 250km/h i związany jest z nieregularnym opływem powietrza podczas ruchu pociągu). Nieopodal terenu opracowania znajduje się stacja kolejowa Mosina, w związku z tym występuje tam hałas związany z zatrzymywaniem i ruszaniem pociągów.

Modernizacja linii kolejowej obejmuje przede wszystkim:

- wzmocnienie słabych podtorzy i dostosowanie ich do wyższych wymagań,
- korektę łuków i krzywych przejściowych,
- zmianę układów geometrycznych torów,
- wymianę nawierzchni,
- budowę nowego systemu sterowania ruchem pociągów i trakcji elektrycznej,
- likwidację części jednopoziomowych skrzyżowań torów z drogami kołowymi,
- zastosowanie rozwiązań pozwalających na skuteczną ochronę środowiska.

Tak więc większość z tych prac pozwoli wyeliminować przyczyny obecnie wpływających na hałas kolejowy.

Poziom hałas kolejowego dla sytuacji po modernizacji na I-ej linii zabudowy w rejonie zabudowy mieszkaniowej mieścić się będzie granicach:

- pora dnia: 59 - 61dB,
- pora nocy: 57 - 61 dB.

Choć przeprowadzona modernizacja przyczyni się do zmniejszenia poziomu hałasu, to dla pory nocnej, dla terenów mieszkaniowo – usługowych, nadal będzie on kształtował się powyżej dopuszczalnych norm. W celu dalszego ograniczania jego negatywnego wpływu na sąsiednie tereny należy rozważyć realizację ekranów akustycznych.

W celu zminimalizowania ewentualnego hałasu generowanego przez projektowaną zabudowę produkcyjną i usługową, inwestor powinien zastosować rozwiązania minimalizujące wszelkie oddziaływania w zakresie hałasu pochodzące z jednostek P/U oraz U. W ramach jednostek 1P/U, 2P/U, 7P/U oraz U plan ustala obowiązek wprowadzenia pasa zieleni izolacyjnej, która może spełniać funkcję bariery. Realizacja tego zapisu może polegać np. na:

- wprowadzeniu nasadzeń drzew i krzewów w zwartych grupach. Powinny one być zagęszczone od podłoża, składać się z różnych gatunków i mieć odpowiednią wysokość i szerokość;
- formowanie wałów ziemnych obsadzonych krzewami i niewielkimi drzewami;
- formowaniu żywopłotów składających się z krzewów różnej wysokości.

Środki techniczne, technologiczne lub organizacyjne, jakie można stosować na terenach P/U i U dotyczyć mogą m.in. stosowania tzw. „cichych technologii” obniżających poziom hałasu (tłumiki akustyczne, obudowy dźwiękoszczelne, skrócenie czasu pracy hałaśliwych urządzeń, urządzenia emitujące hałas o mniejszym poziomie, zwiększenie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych w budynkach). Ponadto, w budynkach zastosować również można ściany z prefabrykatów betonowych przeznaczonych do obsadzania roślinami czy ekrany akustyczne porośnięte przez pnącza.

W obiektach usługowych oraz produkcyjnych można stosować tzw. „ciche technologie” obniżające poziom hałasu (tłumiki akustyczne, obudowy dźwiękoszczelne, skrócenie czasu pracy hałaśliwych urządzeń, urządzenia emitujące hałas o mniejszym poziomie, zwiększenie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych w budynkach).

W zakresie oddziaływania na krajobraz:

Krajobraz może być rozumiany jako obszar wydzielony ze względu na swoje charakterystyczne cechy przyrodnicze, topograficzne czy antropogeniczne.

Teren objęty opracowaniem planu położony jest w strefie działalności gospodarczej wyznaczonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Stanowi więc część większej spójnej funkcjonalnie całości. Tworzenie większych stref przemysłowych na obrzeżach miast jest korzystniejszym rozwiązaniem urbanistycznym niż tworzenie mniejszych stref, rozsianych po mieście. Z tego względu, realizacja ustaleń planu nie będzie miała negatywnego wpływu na krajobraz.

W zakresie oddziaływania na klimat:

Funkcjonowanie zabudowy zawsze prowadzi do punktowego wzrostu temperatury powietrza, gdyż zwiększa się udział powierzchni, które szybko się nagrzewają – są to przede wszystkim powierzchnie pokryte betonem i asfaltem. Pokrycie powierzchni wpływa również na wartość współczynnika albedo, np. albedo asfaltu to ok. 5-10%, a albedo trawy to ok. 20-25%, co oznacza, że asfalt „oddaje” zaledwie od 5% do 10% promieniowania słonecznego, reszta ciepła jest „zatrzymywana”, co powoduje jego nagrzewanie.

Na wzrost temperatury wpływa również typ i gęstość zabudowy – najwyższy współczynnik wzrostu temperatury występuje w centrum miasta, przy gęstej zabudowie powyżej 5 kondygnacji. Wzrost temperatury powietrza obserwuje się również na terenach o mniejszym udziale powierzchni biologicznie czynnej⁷.

Wprowadzenie zabudowy na terenie opracowania na obszarach jak dotąd niezagospodarowanych, wywoła lokalnie zmiany w warunkach topoklimatycznych tego miejsca, analogiczne do wyżej opisanych, ponieważ realizacja ustaleń planu doprowadzi do zwiększenia udziału powierzchni zabudowanych i zmniejszeniem udziału terenów biologicznie czynnych.

W zakresie oddziaływania na zasoby naturalne:

Zasoby naturalne to wszystkie twory organiczne i nieorganiczne wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji.

⁷ Na podstawie opracowania Kuchcik M, Baranowski J. „Różnice termiczne między osiedlami mieszkaniowymi o różnym udziale powierzchni czynnej biologicznie” w: Prace i Studia Geograficzne T.47, ss. 365-372, IGiPZ PAN 2011 r.

Zasobem naturalnym, który podlegał będzie największym wpływom w wyniku realizacji ustaleń planu jest woda. Jednakże, z uwagi że na obecnym etapie nie można przewidzieć o ile zwiększy się pobór wody, nie można ustalić wpływu inwestycji na zasoby ilościowe wody. Ilość zużywanej wody zależy od rodzaju prowadzonej działalności i jej skali, użytych technologii itp. Na etapie opracowania planu nie jest możliwe określenie takich parametrów. Proponuje się więc, aby obiekty, które powstaną, powinny stosować technologie o niskim zużyciu wody i zamkniętych obiegach wody. Pozwoli to racjonalnie gospodarować zasobami ilościowymi wód i nie doprowadzi do negatywnego oddziaływania na te zasoby.

W zakresie oddziaływania na zabytki i dobra materialne:

W granicach opracowania projektowanego dokumentu występuje teren ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych wyznaczony przez organ ochrony zabytków. W ich granicach, przy realizacji inwestycji, należy przeprowadzić badania archeologiczne, na które uzyskać należy pozwolenie konserwatorskie. Ma to na celu ochronę dziedzictwa kulturowego.

Na obszarze opracowania nie występują dobra kultury współczesnej, w związku z tym nie przewiduje się znaczących oddziaływań na ich przedmiot.

9. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Obszar znajdujący się w granicach opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy techniczno-produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

10. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Na podstawie art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Organem tym, w przedmiotowym przypadku, jest Burmistrz

Mosiny. W związku z tym, to on jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji projektowanego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten stanowił będzie główną metodę analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Monitoring skutków realizacji projektowanego dokumentu może polegać np. na analizie i ocenie stanu komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów i badań, odnoszących się do obszaru objętego projektem planu, uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska. Mogą to być m.in. dane inspekcyjne takich organów jak Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska czy Powiatowy Inspektorat Sanitarny. Można również korzystać z wyników badań przeprowadzanych na podstawie innych przepisów, o ile dane te są istotne dla analizowanego przypadku.

Monitoring jakości poszczególnych komponentów środowiska może być prowadzony w stosunku do: wód powierzchniowych i podziemnych (szczelność sieci infrastruktury wodno – kanalizacyjnej), powietrza i klimatu akustycznego (rodzaj wykorzystywanego ogrzewania, określony zgodnie z zapisami planu, zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku), gleb (badania pod kątem skażenia) oraz roślinności (ocena stopnia zachowania roślinności oraz stopnia wykonania i urządzenia powierzchni biologicznie czynnych oraz pasów zieleni izolacyjnej).

Proponuje się, aby w/w monitoring był prowadzony raz w roku lub dwa razy w roku (na wiosnę oraz jesienią) – zgodnie z przyjętym schematem czasowym badań przez organy inspekcyjne.

11. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz rozwiązania alternatywne.

Rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko mogące być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu to:

- wprowadzenie pasów zieleni izolacyjnej,
- ustalenie stosowania do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi,
- uwzględnienie położenia w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody,

- ustalenie stosowania rozwiązań technicznych i technologicznych uwzględniających położenie obszaru opracowania planu w granicach GZWP,
- zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- zakaz realizacji miejsc postojowych na terenach przewidzianych pod realizację powierzchni biologicznie czynnej,
- odpowiednie zagospodarowanie zbędnych mas ziemnych,
- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej,
- ewentualne podczyszczenie ścieków oraz wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów P/U, U oraz terenów komunikacji.

Podczas opracowywania projektu planu rozważano rozwiązania alternatywne, m.in.:

- szerokości zaproponowanych pasów zieleni izolacyjnej oraz powierzchni terenów zieleni izolacyjnej,
- przebiegu linii zabudowy na poszczególnych terenach,
- ustalenia parametrów nowej zabudowy,
- zaprojektowania układu komunikacyjnego.

Wariant projektu, który wybrano jako ostateczny uwzględnia wszystkie uwarunkowania przedmiotowego obszaru oraz zapewnia ochronę ładu przestrzennego.

12. Zgodność celów projektu planu z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Polska ratyfikowała wiele konwencji i umów wielostronnych obowiązujących na szczeblu międzynarodowym. Cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów międzynarodowych, z którymi projektowany dokument wykazuje zgodność przedstawia tabela poniżej:

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
<i>Europejska konwencja krajobrazowa</i> (Florence, 2000r.) – promowanie działań na rzecz <u>krajobrazu</u> , jego	Wprowadzenie ustaleń dotyczących ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz dotyczących szczególnych zasad zagospodarowania terenu.

ochrona, zarządzanie i planowanie oraz organizowanie europejskiej współpracy w tym zakresie	
<i>Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu</i> – ustabilizowanie koncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegałby niebezpiecznej ingerencji w system klimatyczny	Wprowadzenie ustaleń dotyczących ochrony powietrza atmosferycznego – m.in. w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą.
<i>Konwencja o różnorodności biologicznej</i> (Rio de Janeiro, 1992 r.) - ochrona różnorodności biologicznej	Ustalenie wskaźników minimalnej powierzchni biologicznie czynnej; wyznaczenie terenów zieleni urządzonej oraz wód powierzchniowych śródlądowych

Cele ochrony środowiska formułowane na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce już w trakcie egzekwowania odpowiednich aktów prawnych, które stanowią bezpośrednie wdrożenie dyrektyw Wspólnot Europejskich lub opracowane zostały zgodnie z zaleceniami lub postanowieniami międzynarodowych konwencji.

Poszczególne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym oparte zostały na bazie zasady zrównoważonego rozwoju. Zostały one zapisane w tzw. Protokołach do Konwencji Narodów Zjednoczonych, do których przystąpiła również Polska. Wśród tych Konwencji należy wymienić:

- Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979,
- Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, Espoo 1991,
- Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Nowy Jork 1992,

- Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska, Aarhus 1998 r.
- Konwencję Krajobrazową, Florencja 2000.

Zrównoważony rozwój stanowi podstawę działań polegających na kształtowaniu polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego poprzez opracowywanie dokumentów planistycznych jakim jest m.in. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Projektowany dokument, poprzez uwzględnienie wymogów zrównoważonego rozwoju, jest zgodny z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym.

Na szczeblu wspólnotowym regulacje dotyczące ochrony środowiska zawarte są w prawie pierwotnym (traktatowym) i wtórnym (dyrektywy, rozporządzenia). Cele i priorytety działań na rzecz ochrony środowiska wskazane są również w wieloletnich programach działania. Cele polityki Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska określone zostały w *Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*. Sposób ich uwzględnienia w projekcie zmiany studium przedstawia poniższa tabela:

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym	Sposób uwzględnienia w projekcie
<i>Zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska naturalnego</i>	Szczegółowe ustalenie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu – ustalenie maks. powierzchni zabudowy, wskaźnika
<i>Racjonalne korzystanie z zasobów naturalnych</i>	intensywności zabudowy; ustalenia dotyczące wykorzystania zbędnych mas ziemnych oraz gospodarowania odpadami; ustalenia dotyczące gospodarki wodno – ściekowej; ustalenia dotyczące pozyskiwania energii cieplnej.
<i>Ochrona zdrowia człowieka</i>	Ustalenia dotyczące ochrony przed hałasem.
<i>Promowanie środków zmierzających do rozwiązania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności</i>	Ustalenia dotyczące zaopatrywania w ciepło ze źródeł odnawialnych lub charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji.

zwalczania zmian klimatu	
--------------------------	--

Na szczeblu krajowym najważniejszym dokumentem ustanawiającym główny cel ochrony środowiska jest Konstytucja mówiąca o zrównoważonym rozwoju. Konstytucja zobowiązuje, aby akty prawne niższego szczebla również zawierały zobowiązanie do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju. Do 2016 r. obowiązywała „Polityka ekologiczna Państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”. W związku z końcem terminu jej obowiązywania, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, politykę rozwoju prowadzi się na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, jak również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Niniejszy dokument wykazuje zgodność z „Programem Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2016 – 2020”.

Kierunki systemowe zawarte w „Programie ochrony środowiska województwa wielkopolskiego na lata 2016 – 2020” stanowią wcielenie na poziomie regionalnym tych samych kierunków systemowych, które wyznacza Polityka ekologiczna państwa.

W „Programie ...” wskazano cele i kierunki interwencji na terenie województwa wielkopolskiego. Są to:

1. ochrona klimatu i jakości powietrza – cele: dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm;
2. zagrożenie hałasem – cele: dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu; zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas;
3. pola elektromagnetyczne – cel: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości;
4. gospodarowanie wodami – cele: zwiększenie retencji wodnej województwa; ograniczenie wodochłonności gospodarki; osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód;
5. gospodarka wodno – ściekowa – cele: poprawa jakości wody; wyrównanie dysproporcji między stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich;
6. zasoby geologiczne – cele: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalin; rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;

7. gleby – cele: dobra jakość gleb; rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych;
8. gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów – cele: ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania; ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko;
9. zasoby przyrodnicze – cel: zwiększenie lesistości województwa; zachowanie różnorodności biologicznej;
10. zagrożenie poważnymi awariami – cel: utrzymanie stanu bez incydentów o znamionach poważnej awarii.

Dokument planu wykazuje powiązanie z „Programem Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego” poprzez w/w cele, które zostały podkreślone.

➤ **ochrona klimatu i jakości powietrza:**

- kierunek interwencji: rozwój rozproszonych odnawialnych źródeł energii
 - typ zadań: uwzględnienie w mpzp zapisów dot. korzystania z odnawialnych źródeł energii
- kierunek interwencji: ograniczenie emisji niskiej; modernizacja/wymiana indywidualnych źródeł ciepła
 - typ zadań: wymiana kotłów opalanych węglem na wykorzystujące bardziej ekologiczne nośniki energii (olej, gaz, biomasa); rozwój sieci gazowej

➤ **zagrożenie hałasem:**

- kierunek interwencji: ochrona przed hałasem
 - typ zadań: zieleń osłonowa, izolacyjna

➤ **pola elektromagnetyczne:**

- kierunek interwencji: ochrona przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym
 - typ zadań: wprowadzenie do mpzp zapisów uwzględniających ochronę przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych

➤ **gospodarka wodno - ściekowa:**

- kierunek interwencji: zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki
 - typ zadań: budowa/rozbudowa sieci wodociągowych,
- kierunek interwencji: rozbudowa infrastruktury oczyszczania ścieków, w tym realizacja programów sanitacji w zabudowie rozproszonej

- typ zadań: budowa/rozbudowa kanalizacji sanitarnej, budowa/modernizacja kanalizacji deszczowej;
- **gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów:**
 - kierunek interwencji: racjonalne gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, w tym wykorzystywanie ich na cele energetyczne
 - typ zadań: odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej i zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie, wywołanego uchwałą Nr XVIII/122/15 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 24 września 2015 r. Celem przystąpienia do opracowania jest uwzględnienie wniosków oraz rozstrzygnięcia sądu administracyjnego dot. obowiązującego miejscowego planu.

Opracowywany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przeznacza teren pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z towarzyszącymi usługami, zabudowę usługową, obiekty produkcyjne, składy i magazyny oraz rezerwuje teren pod zielenią urządzonej, zielenią izolacyjną, infrastrukturę techniczną oraz komunikację kolejową. Ponadto, zakłada realizację dróg publicznych: głównej, zbiorczej, lokalnych, dojazdowych oraz dróg wewnętrznych. W studium gminy Mosina przedmiotowy teren opisany jest jako teren zabudowy mieszkaniowej oraz teren zabudowy techniczno - produkcyjnej. Projektowane przeznaczenie nie narusza więc ustaleń studium.

Przy sporządzaniu prognozy korzystano z dokumentów dotyczących stanu środowiska gminy oraz dokumentów udostępnianych przez instytucje zajmujące się ochroną środowiska i badaniem jego stanu.

Dokumentowany obszar cechuje się częściowym zainwestowaniem. Jego formami są: zabudowa mieszkaniowa – usługowa wzdłuż ulicy Śremskiej oraz obiekty usługowe, produkcyjne, magazynowe i składowe, w tym zabudowania firmy Anton Rohr. Po północnej stronie ulicy Lema znajduje się skład materiałów budowlanych, natomiast po południowej stronie znajdują się zabudowania firmy Impakt S.A – sprzedawcy akcesoriów i podzespołów komputerowych, sprzętu sieciowego i elektroniki użytkowej. Wzdłuż wschodniej granicy

przebiega fragment bocznic kolejowej. Od północy obszar graniczy z terenami kolejowymi, przez które przebiega linia kolejowa Poznań – Wrocław. Południowo - zachodnia część jest obecnie wykorzystywana na cele rolnicze.

Mosina wraz z przedmiotowym obszarem jest położona, według klasyfikacji J. Kondrackiego (1998), w makroregionie - Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionie - Pojezierze Poznańskie oraz w mikroregionie Poznański Przełom Warty. Pod względem głębszej budowy geologicznej obszar Mosiny położony jest w północnej części monokliny przedsudeckiej w obrębie tzw. jednostki Poznania, która obejmuje serie skalne od permu po kredę. Teren opracowania planu cechuje się mało zróżnicowaną rzeźbą terenu. Wysokości bezwzględne wynoszą ok. 63-65 m n.p.m.

Według regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego obszar gminy Mosina leży na terenie dzielnicy środkowej, która charakteryzuje się najniższymi w Polsce opadami atmosferycznymi. Średnioroczna suma opadów w tej dzielnicy wynosi mniej niż 550mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi 200-220 dni. Liczba dni mroźnych wynosi 30-50, a dni z przymrozkami – od 110 do 118. Pokrywa śnieżna zalega średnio przez 38-60 dni. Dominującym kierunkiem wiatru jest kierunek zachodni.

Obszar gminy Mosina przynależy do zlewni rzeki Warty, która przepływa przez gminę z południowego-wschodu na północny-zachód. Na terenie opracowania planu nie znajdują się naturalnie występujące wody powierzchniowe. Gmina Mosina położona jest w granicach dwóch zbiorników wód podziemnych – Wielkopolskiej Doliny Kopalnej oraz Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej. W miejscu nałożenia się tych zbiorników (w okolicach Krajkowa) występuje zasobny poziom wodonośny. W granicach Wielkopolskiej Doliny Kopalnej położony jest również przedmiotowy teren. Objęty on jest również strefą ochrony pośredniej dla ujęcia wody Mosina-Krajkowo.

Na przedmiotowym terenie nie znajdują się żadne zasoby kopalin.

Według podziału geobotanicznego Polski W. Szafera (1972) gmina Mosina leży w obrębie Poddziału *Pas Wielkich Dolin*, w *Krainie Wielkopolsko – Kujawskiej* oraz w *Okręgu Poznańsko – Gnieźnieńskim*. Gmina Mosina cechuje się dość dużą lesistością – 37,5%. Najcenniejszym zbiorowiskiem leśnym gminy jest Wielkopolski Park Narodowy. Całe tereny leśne w południowo – wschodniej części gminy zaliczane są do wodochronnych. Funkcje ochronne pełnią również lasy Rogalińskiego Parku Krajobrazowego. Z Wielkopolskim Parkiem Narodowym oraz Rogalińskim Parkiem Krajobrazowym częściowo pokrywa się

obszar Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” oraz „Rogalińska Dolina Warty”. W obszarze opracowania planu fauna i flora jest bardzo uboga ze względu na istniejące częściowe zagospodarowanie terenu. Południowa część obszaru stanowi aktualnie pola uprawne, w związku z tym roślinność i zwierzęta występujące tam są związane z gospodarką rolną. Ponadto, wzdłuż ulicy Śremskiej występują szpalery drzew.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zmiany, jakie mogą zajść w środowisku dotyczyć mogą jakości środowiska gruntowo – wodnego, jak również dotyczyć mogą dalszego pozostawienia w rolniczym użytkowaniu południowej części analizowanego obszaru.

W prognozie oceniono stan wód powierzchniowych i podziemnych, stan klimatu akustycznego oraz stan powietrza atmosferycznego w gminie Mosina lub na terenach położonych najbliżej obszaru opracowania.

Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu to położenie w zasięgu GZWP oraz strefy ochronnej ujęcia wody, jak również hałas komunikacyjny.

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, a także na środowisko.

- znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz jego integralność: nie przewiduje się.

- znaczące oddziaływania na bioróżnorodność, faunę i florę: wprowadzenie odmiennego od dotychczasowego, czyli rolniczego, użytkowania terenu w południowej części przedmiotowego obszaru spowoduje zmiany w jego zasiedleniu przez rośliny i zwierzęta.

- znaczące oddziaływania na powierzchnię ziemi, glebę: w związku z planowaną zmianą sposobu zagospodarowania terenu, na jego części nastąpią zmiany dotyczące powierzchni ziemi polegające na naruszeniu jej wierzchniej warstwy.

- znaczące oddziaływania na powietrze atmosferyczne: by nie doprowadzić do zaistnienia znaczącego oddziaływania, energię cieplną należy pozyskiwać przy użyciu paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji bądź przy użyciu źródeł czystej energii.

- znaczące oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne: podłączenie przedmiotowego obszaru do sieci kanalizacji sanitarnej oraz do sieci kanalizacji deszczowej zapewni ochronę środowiska gruntowo – wodnego; położenie w zasięgu terenu ochrony pośredniej ujęcia wody ogranicza możliwości podejmowania działań, które miałyby negatywny wpływ na wody podziemne.

- znaczące oddziaływania na klimat akustyczny i ludzi oraz krajobraz: w celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na klimat akustyczny, na terenach P/U i U należy stosować rozwiązania ograniczające emisję hałasu na tereny objęte ochroną akustyczną; nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na krajobraz.

- znaczące oddziaływania na klimat: wprowadzenie zabudowy na terenie opracowania na obszarach jak dotąd niezagospodarowanych, wywoła lokalnie zmiany w warunkach topoklimatycznych.

- znaczące oddziaływania na zasoby naturalne: zasobem naturalnym, który podlegał będzie największym wpływom w wyniku realizacji ustaleń planu jest woda. Jednakże, z uwagi że na obecnym etapie nie można przewidzieć o ile zwiększy się pobór wody, nie można ustalić wpływu inwestycji na zasoby ilościowe wody.

- znaczące oddziaływania na zabytki i dobra materialne: nie przewiduje się.

Obszar znajdujący się w granicach opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy techniczno-produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

Monitoring stanowił będzie główną metodę analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Monitoring jakości poszczególnych komponentów środowiska może być prowadzony w stosunku do: wód powierzchniowych i podziemnych (właściwie poprowadzona sieć infrastruktury wodno – kanalizacyjnej), powietrza i klimatu akustycznego (rodzaj wykorzystywanego ogrzewania, określony zgodnie z zapisami planu, zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku), gleb (badania pod kątem skażenia) oraz roślinności (ocena stopnia zachowania roślinności oraz stopnia wykonania i urządzenia powierzchni biologicznie czynnych oraz pasów zieleni izolacyjnej).

Rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko mogące być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu to:

- wprowadzenie pasów zieleni izolacyjnej,
- ustalenie stosowania do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi,
- uwzględnienie położenia w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody,

- ustalenie stosowania rozwiązań technicznych i technologicznych uwzględniających położenie obszaru opracowania planu w granicach GZWP,
- zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- zakaz realizacji miejsc postojowych na terenach przewidzianych pod realizację powierzchni biologicznie czynnej,
- odpowiednie zagospodarowanie zbędnych mas ziemnych,
- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej,
- ewentualne podczyszczenie ścieków oraz wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów P/U, U oraz terenów komunikacji.

Podczas opracowywania projektu planu rozważano rozwiązania alternatywne, m.in.:

- szerokości zaproponowanych pasów zieleni izolacyjnej oraz powierzchni terenów zieleni izolacyjnej,
- przebiegu linii zabudowy na poszczególnych terenach,
- ustalenia parametrów nowej zabudowy,
- zaprojektowania układu komunikacyjnego,
- uwzględnienia bocznicy kolejowej.

W prognozie oceniono zgodność celów projektu z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym poprzez analizą następujących dokumentów:

Na szczeblu międzynarodowym: *Europejska konwencja krajobrazowa, Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Konwencja o różnorodności biologicznej.*

Na szczeblu wspólnotowym: *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.*

Na szczeblu krajowym: z dokumentami wojewódzkimi i gminnymi z uwagi na koniec terminu obowiązywania *Polityki ekologicznej państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016.*

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że jako autor prognozy oddziaływania na środowisko projektu „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej i terenów zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Śremskiej w Mosinie” spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
podpis autora prognozy